

Titel: på sig.

Citation: "på sig.", i *Proceskommissionen af 1868. Offentliggjort 1877*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-r03-shoot-chptrd1e12491/facsimile.pdf> (tilgået 17. april 2024)

Anvendt udgave: *Proceskommissionen af 1868. Offentliggjort 1877*

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

eller ere de uvillige til at optræde, rettes en lige Opfordring til hans Husvært, Principal, Husbonde, Læremester eller Arbejdsherre, forsaavidt nogen af disse ere tilstede.

§ 476.

Forretningen begynder med, at Fogden opfordrer Bedkommende til ved Forordningens Hyldestgjørelse og de Domsældte til Last fallende Omkostningers Betaling at afværge Eksekutionens videre Fremgang. Er dette ikke, strider Fogden efter Domsæderens nærmere Begjæring til at foretage de fornødne Eksekutionshandlinger i Overensstemmelse med Reglerne i dette Afsnits Kapitel II.

§ 477.

Domsældte er pligtig paa Fogdens Forlangende at aabne sine Bærelser og Gjemmer, for at det, naar Domsæderen begjærer det, kan sees, om heri indeholdes Gjenstande, som egne sig til Udlæg. I Bærgningstilfælde, saavelsem naar Ingen træffes tilstede, der er istand til at efterkomme Forlangendet, kan Fogden stride til den fornødne Magts Anvendelse. I fornødent Fald er Fogden ligeledes beføjet til at undersøge Domsældtes Perion, hvis der er Grund til at antage, at han har skjult Bærgningsstande paa sig.

§ 478.

Ejldneren er pligtig under Eksekutionsforretningen paa Forlangende at give rede- ligen og overensstemmende med Sandheden, hvad han ejer til Sikkerhed for eller Hyldestgjørelse af Forordningen, samt iøvrigt at meddele alle i saa Henseende fornødne Oplysninger. Er Ejldneren ikke tilstede, kan Retvrenten begjære Forretningen udsat og med et af Fogden bestemt Bærfel lade ham tilfige til Møde, hvilket af Retvrenten kan forlanges afholdt paa Fogdens Kontor.

Bærfel Ejldneren sig ved at fremkomme med Opgivelser og Oplysninger eller undlader han uden lovligt Forfald at møde ved Forretningens Fortsættelse, kan Retvrenten forlange ham henfat i simpelt Fængsel, indtil han opfylder sin Pligt i saa Henseende, dog ikke udover 6 Maanedes.

§ 479.

Naar Skyldneren under en Crefutionsforretning eller paa en Tid, da han maatte forudsæ en Saadan, i egenmyttig Oensigt for at unddrage sin Kreditor den ham tilkommende Gyldesgjørelse foretager Noget, der gaar ud paa, at hans levlige Gjendele eller Fordringer skulle unddrages fra at udlægges til paagjældende Kreditor, bliver han at anse med Straf efter den almindelige borgeftige Straffelovs § 260.

§ 480.

Fra Domskildes Side kan der med den i § 440 givne Begrænsning fremsættes Indsigelser imod Crefutionens Fremme enten i det Hele eller for en Del eller paa den paastaede Waabe.

I Anledning af de fremsatte Indsigelser kan Domshaveren ytre sig.

Om nogen yderligere Drøveling skal finde Sted, berøer paa Højdens Tillæls.

§ 481.

Trediemand kan fremsætte Indsigelser imod Crefutionen, naar dennes Foretagelse paa den paastaede Waabe vilde stride imod hans Ret. Han har i saa Fald blot at møde under Forretningen, fremsætte sin Indsigelse til Protokollen og afle Højdens Kjendelse, hvorefter den indtrædende Trediemand er at anse som Part i Forretningen.

§ 482.

Forhandlingerne for Højden foregaa mundtlig.

Højden paafænder den opstaaede Lovstighed i Henhold til, hvad der fra Parternes Side forklæres og indrømmes under Forhandlingerne, saavel som i Henhold til de fremlagte Dokumenter og andre skriftlige Beviser.

Under Forhandlingerne for Højden kan i Reglen Bevisførelse ved Vidner, Syn og Ekson eller Parternes personlige Afhørelse ikke finde Sted.

Henhøret Hovedsagen efter sin Bestæffenhed under Underretternes Afhørelse, har Højden at yde Parterne Vejledning i Overensstemmelse med Grundfatningerne i § 346.

§ 483.

I Høgedyretsfollen optages:

- a) Angivelse af Tid og Sted for Forretningen, Parternes Navne, Eksekutiongrundlagets Bestaaenhed;
- b) Betegnelse af Høgdens og Bidnerens Navne;
- c) Beretning om Forretningernes Gang i Almindelighed.

I Tilfælde af Tvist optages i Høgedyretsfollen en ordret Angivelse af de fremsatte Paastanden.

Derhos lader Høgden i det Omfang, som af ham Højnes hensigtsmæssigt, Parternes Erklæringer over Sagens Sammenhæng protokolere, dog ikke ordret, men kun efter deres væsentlige Indhold.

Det Tilførte oplæses og vedfendes.

§ 484.

Udsættelse kan i Reglen ikke gives under Forretningen, medmindre Parterne ere enige herom.

Derimod kan Høgden anordne eller tilstaa en Staudning i Forhandlingerne, naar Omstændighederne kræve det, men uden at Forretningen afbrydes.

Høgden har da paa Demhaverens Forlangende ved Berøgtning eller paa anden Maade at træffe de fornødne Foranstaltninger for at opretholde den samme Tilstand, indtil Forretningen atter forfattes. Parterne skulle paa behørig Maade underrettes om Tiden herfor.

§ 485.

I opstaaede Tvistigheder affiger Høgden Kendelse umiddelbart efter Forhandlingernes Slutning eller dog snarest muligt.

Kendelsen, der skal være forsynet med Grunde, indføres fuldstændigt i Protokollen.

Dens Fuldblydelse kan ikke hindres ved Andendelse af Retsmidler.

§ 486.

I Høgedyretsfollen optages nøjagtigt alle de enkelte Gjenstande, hvori Udsag gjøres; ved hver enkelt Gjenstand tilføjes dens Værdi efter den fredbundne Ansættelse.

Høgden erklærer derefter til Protokollen de optagne Gjenstande for udlagte til Dem-

haverens Hylbestyrelse og betyder Domsældte, at han fra nu af ikke uden at paadrage sig Strafsansvar kan raade over dem paa en Maade, som kommer i Strid med Udlægshaverens Ret. Er Domsældte ikke tilstede, gives der den eller dem, som i Hensigt til § 475 tillægges paa hans Begne, Paalæg om at give Domsældte en saadan Betydning, og efter Omstændighederne kan lignende Betydning gives den Trediemand, i hvis Besiddelse det Udlagte er.

§ 487.

Hvor der gives Udlæg i fast Ejendom, uden at der tillige gives Udlæg i dens Frugter og Indtægter, forbliver den indtil Evangangtitionen i Ejendomens Besiddelse, medmindre denne findes at overlægge eller forringe Ejendommen, i hvilket Tilfælde den kan sættes under en af Højden valgt Mands Bestyrelse.

Udlægserretningen maa for at kunne gjøres gjældende imod dem, der ved Retshandler maatte erhverve Rettigheder over Ejendommen, offentliggøres ved dennes Børnething efter de om Paatsætning af fast Ejendom gjældende Regler.

§ 488.

Udlagt Løsøre maa, naar Udlægshaveren medfatter sig det, ikke forblive i Ejendomens Besiddelse, medmindre denne stiller antagelig Sikkerhed for dets Afstedblivelse i uforringet Stand, men Udlægshaveren er i Almindelighed berettiget til at tage udlagt Løsøre i sin Bevaring dog, hvis det Udlagtes Vardi betydeligt overskriger hans Forbring, kun imod Sikkerhedsstillelse.

Hvor udlagt Løsøre ikke lades tilbage i Ejendomens Besiddelse, og det heller ikke tages i Bevaring af Udlægshaveren, enten fordi denne ikke ifølge ovenstaaende Regel har Ret dertil, eller fordi han ikke vil paalægge sig dens Bevaring, har Højden at træffe de fornødne Foranstaltninger til det Udlagtes Bevaring paa Domsældtes Beføstning.

§ 489.

Naar Gjældsbreve udlægges til Forantlicering, maa de forsynes med en Paatsætning om Udlaget, hvis dette skal kunne gjøres gjældende imod Trediemand, der senere i god Tro

har faaet Gjældsbreuet overdraget til Ejendoms eller Pant, eller imod Skyldneren, der senere i god Tro har ydet Betaling paa Kapitalen til den, hos hvem Udlaget er fæst, med Kvittering paa eller Ublevering af Gjældsbreuet.

Hvor der gjøres Udlæg i Fordringer af anden Beskaffenhed, maa der meddeles Skyldneren Underretning herom, da denne i Mangel heraf befries ved i god Tro at betale til den, hos hvem Udlaget er fæst. Det Samme gjælder for Skyldneren efter et Gjældsbreu for Rentebetalingens Bestemmende.

§ 490.

Kan den Ting, hvori Udlæg gjøres, ikke overleveres til Udlægshaveren eller den Mand, som efter Fogdens Bestemmelse skal have den i Bevaring, paa Grund af Trediemands Ret til at besidde Tingen, bliver det efter Omstændighederne ifølge Udlægshaverens Begjæring af Fogden at tilsende give vedkommende Trediemand, at Skyldneren ikke er besøjet til at modtage Tingen, naar Trediemands Ret til dens Besiddelse ophører.

§ 491.

Naar de i de foregaaende Paragrafer foreskrevne Bestemmelser ere iagttagne, kan den Ret til efter lovlig Dngang at fyldestgøres af det Udlagte, som Udlaget giver, ikke betages Udlægshaveren hverken ved Skyldnerens paafølgende Død eller Konkurs eller ved senere af andre Kreditorer iværksat Udlæg, ligesom Skyldneren ej heller ved senere Retshandler gyldigen kan overdrage Trediemand nogen mod Udlægshaverens Ret stribende Rettighed over det Udlagte.

Dog taber Udlægshaveren i Lodore, som er forblevet i Skyldnerens Besiddelse, sin af Udlaget skyldende Sikkerhedsret overfor Skyldnerens Kreditorer i Tilfælde af Konkurs eller senere Udlæg, naar han ikke inden 12 Uger efter Udlægforretningens Slutning frejder til Tvangsauktion, eller under en Genoptagelse af Fogedforretningen faar det Udlagte bragt ud af Skyldnerens Besiddelse, medmindre han ved Retsmidlets Anvendelse eller Trediemands Ret har været hindret i at freemne Tvangsfølget.

§ 492.

Viser den stedfundne Tvangsauktion, at Udlægshaveren ikke bliver spådsagt af det Udlagte, eller kan en Udlægshaver, der ikke har faaet tilstrækkelig Udlæg til at dække hans Forbring, senere paavise Gods, hvori der kan gjøres Eksekution, er han berettiget til at forlange Eksekutionsforretningen gjenoptaget og fortsat efter de ovenfor givne Regler. Omvendt er den, hos hvem Udlaget er sat, berettiget til at begjære Forretningen gjenoptaget og det stete Udlæg i det Hele eller for en Del hævet, naar den Forbring, hvorfor det er gjort, i det Hele eller for en Del maatte være bleven betalt, efterat Udlaget er sat.

Ligeledes kan Høveden efter Domhaverens Begjæring gjenoptage Eksekutionsforretningen og træffe ny Bestemmelse om Bevaringen og Administrationen af det Udlagte, naar Tiden, som vil hengaa forinden Auktionen, betydeligt vil blive forlænget paa Grund af Retsmidlers Anvendelse imod Udlægshaveren, eller naar Domfældtes Forhold med Hensyn til udlagt Gods, som er forbleven i hans Besiddelse, giver Anledning dertil, eller naar Besøfteligheden ved det Udlagtes Bevaring eller lignende Grunde opfordre dertil.

§ 493.

Ogaa i andre Tilfælde end de i § 492, jfr. § 491 2det Stykke, nævnte kan Eksekutionsforretningen gjenoptages efter Begjæring af Kredmand eller en af Parterne, naar alle Bedkommende samtykke dertil.

§ 494.

Imod den sluttede Eksekutionsforretning kan der anvendes Retsmidler i Henshold til de nærmere Bestemmelser herom i dette Afsnits Kapitel V.

Imod Kjendelser, der affiges af Høveden, kan der først anvendes Retsmidler, efterat hele Eksekutionsforretningen er sluttet.

§ 495.

Retsmidler imod Eksekutionsforretningen maa i Reglen anvendes inden 4 Uger, efterat Eksekutionsforretningen er endelig sluttet. Efter Udløbet af denne Frist kan Eksekutionsforret-

ningen ikke svækket, undtagen hvor den i det Hele eller for en Del kan bringes til at bortfalde som en Folge af, at Eksekutionsgrundlaget paa loelig Maade tilintetgjøres eller forandres.

Dog kan Landrettens Formand efter et fra vedkommende Part indgivet skriftligt Andragende, hvormed de fornødne Oplysninger maa følge, tillade, at Eksekutionsforretningen angribes ved Retsmidler inden et Aars Forløb, naar ganske foretagne Omstændigheder veifærdiggjøre, at Parten ikke i rette Tid har gjort Retsmidler gjældende.

Kapitel IV.

Om Tvangsauktion.

Første Underafdeling.

Almindelige Bestemmelser.

§ 496.

Udlæg til Forauktionering giver Ret til, efter de i det følgende opstillede Regler, at sætte det Udlagte til offentlig Auktion og gjøre sig betalt af Auktionssummen, jfr. dog § 515.

Om Afgangen til at stille haandfaaet Pant til offentlig Auktion uden foregaaende Dem eller Forlig og Udlæg gjælde den forærlige Retts Regler, jfr. Konkurslovens § 155.

Egledes har det sit Forblivende ved den Statskassen som Panthaber for krediterede Toldvarer tilkommende Ret til at forauktionere disse uden foregaaende Retsefterfølging.

§ 497.

Tvangsauktionen foretages i Reglen af den Højed, som har iværksat Udlaget.

Auktionen bliver i Almindelighed at afholde i den Jurisdiktion, hvor Udlaget er stet. Dog er Retshverden berettiget til at lade de udlagte Gjenstande bortselge i nærmeste Kjøbstad eller med Højdens Villigelse andetsteds.

Dette Steds Højed er da pligtig at af-